

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

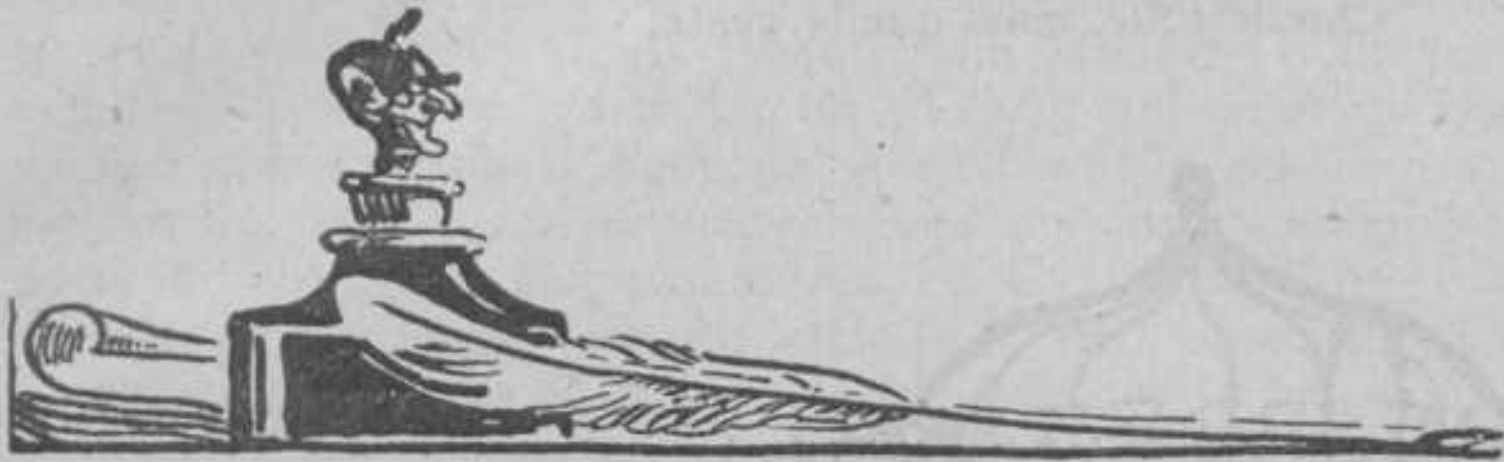
VERSCHIJNT APERIODIEK BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0,35

ADVERTENTIE: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: MARKT 37a

UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95
22STE JAARGANG — 14 NOVEMBER 1949 — 8 BLZ. No. 7

HOOFDREDACTEUR: G. J. VAN DER GRINTEN. GRIFFIER: W. E. RÖELL.

REDACTEUREN: H. G. SENF — R. L. BOSCH — D. VAN WOERKOM — G. H. HOFSTEDÉ

REDACTIONEEL

De zot heeft in zijn jonge tijd wel eens liefdesbrieven geschreven, d.w.z. brieven aan iemand die hij wel aardig vond, waarom ze dat toch altijd liefdesbrieven noemen begrijpt hij niet, want voor hem zit er aan dat woord net zo'n raar geurtje als men wel eens onder de oksels van niet nader te noemen personages aantreft. De brieven die hij terug kreeg bewaarde hij netjes in een enveloppe van geschept van Gelder en af en toe, wanneer hij zich gezellig snorrend achter zijn kachelkje terugtrekt, dan leest hij ze nog eens over. Met al de ups en downs van dat geschrijf, heeft hij dan droevige en heerlijke uurtjes. Nu was de zot een tijdje weg geweest en bij zijn terugkomst wilde hij weer eens snorren, maar toen hij eindelijk de billets doux vond waren ze opengemaakt, gelezen misschien wel, in ieder geval door elkaar geschommeld en op de mooie blanke van Gelder Envelop had een onbeschofteling een hart op wielen getekend. Een hart met ogen, neus en mond, met daarnaast een pijl op de grond die een wond gemaakt had, waaruit enige druppelen bloeds vloeiden.

Enfin, napraten had geen zin, want de anonymus meldde zich niet aan. Nu vindt de zot dat het geheim zijns harten geen waarde meer heeft en daar gaat hij dan, voor de dag er mee. Die zotte zij schreef meestal in dichtvorm en dan met bovenschriften die op de taal der muziek betrekking hadden. Het eerste waar we dan maar afstand van doen is dit juichend specimen van warme gevoelens:

— Omlaag! Omhoog! Triomfantelijk gebaar!
Omhoog! Omlaag! schudt hij juichend met haar!

Ik bedoel, je moet toch al een heel eindje op weg zijn als je dit kunt schrijven. De zot was er een beetje verlegen mee, maar hij liet het bijna niet merken en onverschillig smeet hij het volgende velletje de kelder in:

— Kent gij de kust, waar het ijdel verlangen
ieder begeren een bloeibodem biedt? —

En dan nog mooier:

— Begeerten zijn eindloos en welig hun brandende driften,
De tuin triest verlaten; de bomen gelaten en stil,
Maar vijvers als loerende giften.. —

Tenslotte van dit meesterlijke gedicht de apotheose:
— Jijzelf bent een vruchtpluis in de wind. —
Dat er toen iets heeft gekraakt in de „verhouding”, blijkt ten duidelijkste uit het volgende:

Ruïne

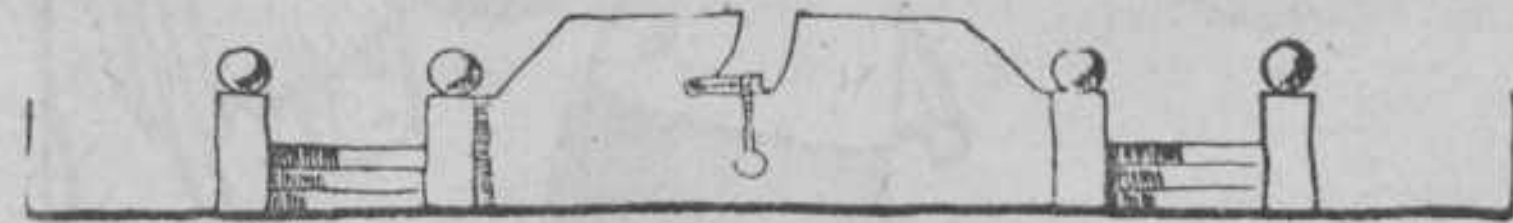
— Maandoorbeten klimt de puinval
in haar steig'ren geknakt
Voor de reten van de toren
Lijkt de wereld zeer verzwakt. —

Zotje gniffelt, want nu kan het hem toch niets meer verdommen en dat is maar goed ook, want wat er nu komt slaat werkelijk alles en het zou de arme te veel van zijn energie gekost hebben, hier nog iets op terug te bieden:

— Er golven heuvels rond, als groenfluwelen borsten
Er steken stinkzwammen uit de grond als slecht
gewassen droogworsten. —

Waarmee wij maar willen zeggen dat er zo niets van ons zeer bijzondere lustrum-nummertje terecht zal komen, want zulke dingen kunnen niet door de litteraire beugel. Daarom vindt Zotje het achteraf ook niet zó erg dat men in zijn papieren geschommeld heeft, want het was toch maar niks.

UIT 'T ROODE KAMERDE

Bij de Senaatsoverdracht welke op 1 November j.l. plaats vond, stelde de Senaat zich als volgt samen:

G. Kingma,	President.
J. D. Bierens de Haan,	Secretaris.
E. van Walsum,	Thesaurier.
G. Cnoot Koopmans,	Archivaris.
	Vice-President.
C. M. F. van Rossem,	Commissaris,
	Vice-Secretaris.

Namens den Senaat,
J. D. BIERENS DE HAAN, Secretaris.

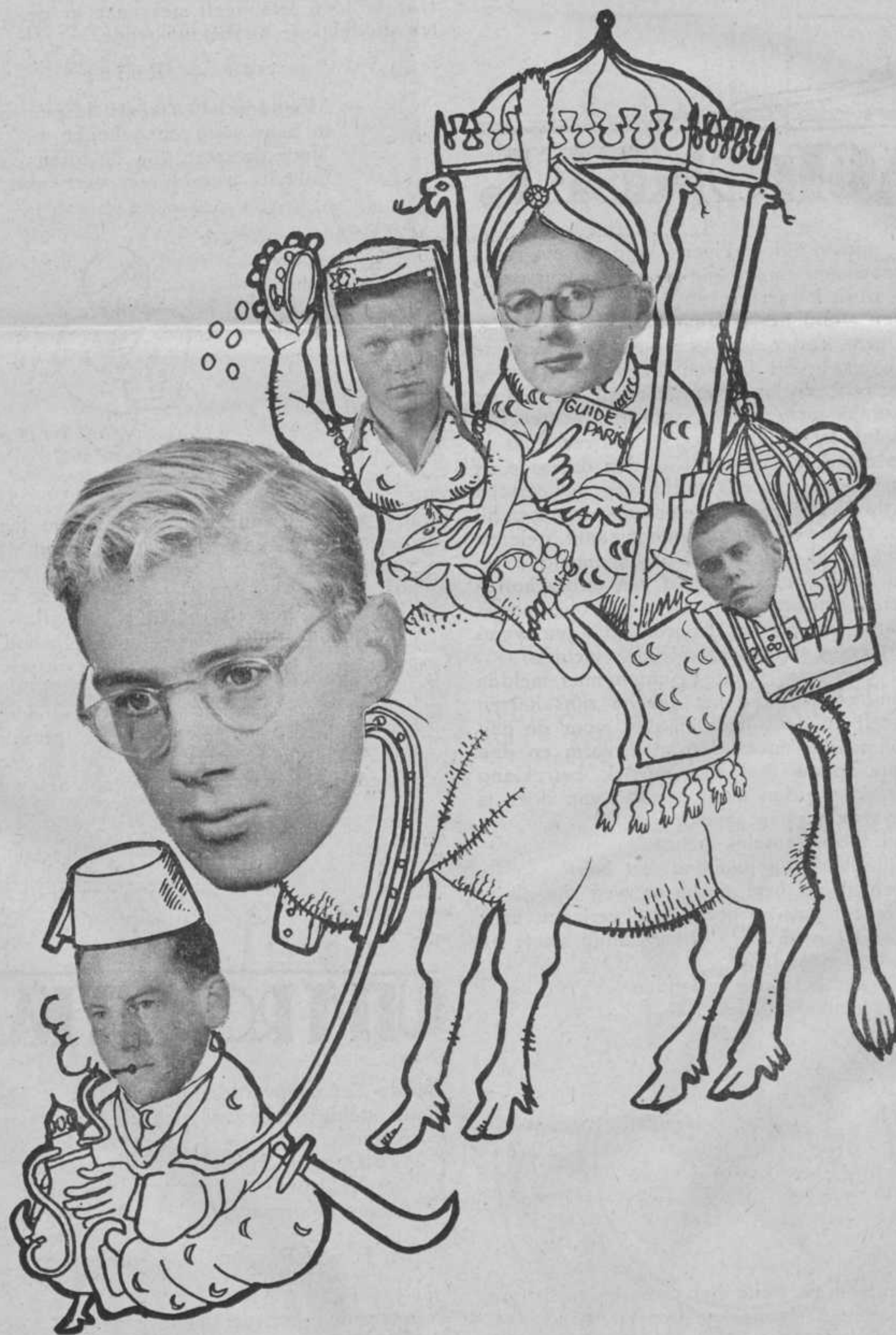
DELFTSCHE SCHOUW

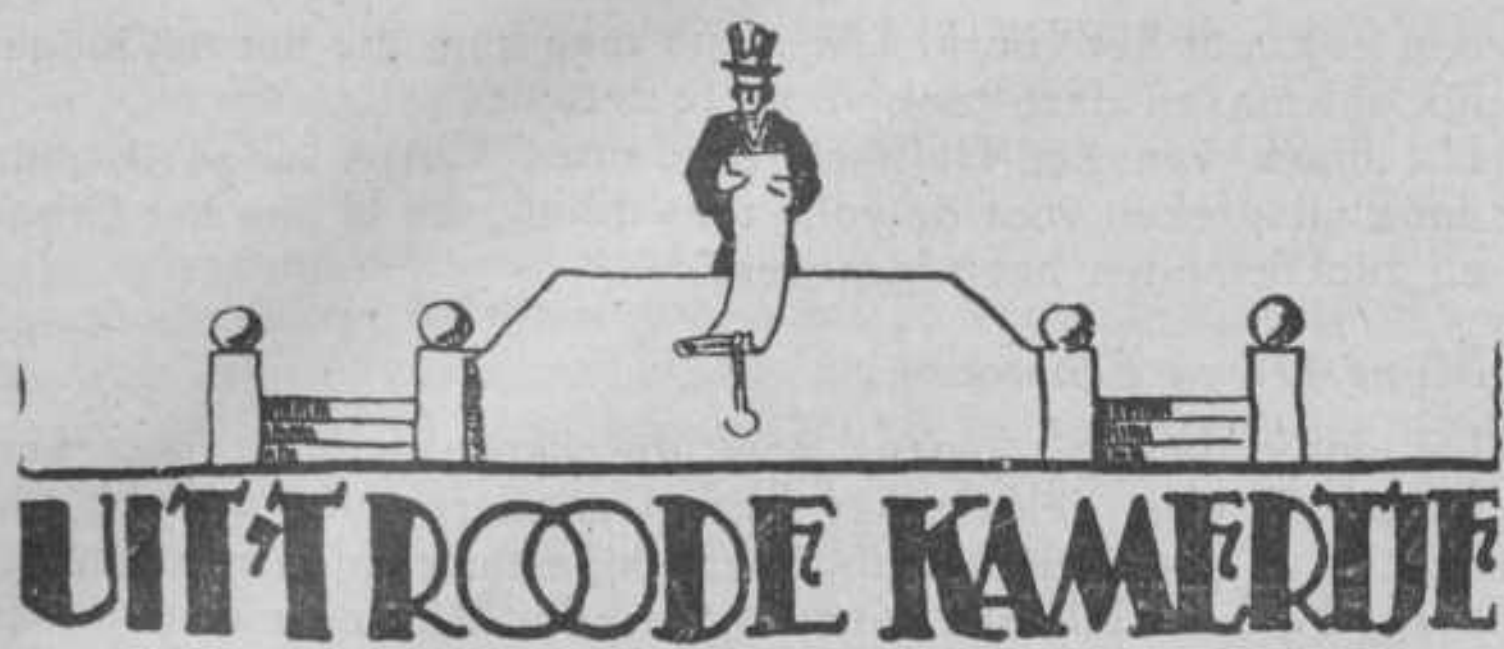

Otto de Grootkalief
 een aangenomen kind van Allah zelf
 Bukt in de wieg
 Als in een schelf
 De naald hij zocht
 De harem in onvruchtbaarheid
 de jonge keinders al verbeid
 met handgeklap en Ooooh gekreit.
 Daar komt de reserve Sultan
 Op z'n kameel an
 Hij broedt het perverse plan,
 De Maagd te neten
 Van de plagen van de tijd:
 De zure biezemelk staat lang reeds

op het vuur. Ach, Snaat is veel en veel te kneeds.
 De kornak zonder korkak
 echter, is een excrement
 dat niemand kent
 Hij mag zich onder 't beest verschuilen
 Dat is van Rossem's Troost — niet huilen.
 Als in de Caroussel
 draait rond de dromedaris
 cirkelt de voorgeschreven baan
 Ach, er zal niets veranderen gaan
 met deze dure archivaris.
 De zuster von dem bürgervater
 — moe van 't boeleren in het rode water —
 zoekt onverdiende rust op 't rode kussen
 Haar haantje in het lichtekooitje
 is weer best en zoekt het Corps te sussen
 met zijn blood gesnater.

Hoe gerieflijk onbenullig
 Rost het leven des gerusten commissaris henen
 Die zijn job hoe ullig
 Aan geen ander, beter weg zou geven,
 Zie hem zitten op zijn krent
 Schijnt hij toch tevreden en content
 Terecht, wie had kunnen dromen
 Dat deez slome er zou komen?
 Die als middelmatig onbelangrijk man
 Juist als type van den doorsnee gelden kan?
 Juicht en zingt gij minder besten
 Quelle folie, mais quelle geste!

Rede uitgesproken door den Heer O. J. van der Vorm ter gelegenheid van zijn aftreden als President van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps op Dinsdag 1 Nov. 1949.

Mijne Heren Medesenatoren,

Mijne Heren Ereleden van de Senaat,

Mijne Heren Te-Installeren Senatoren,

Mijne Heren Leden van het D.S.C.,

Mijne Heren,

Andermaal is het ogenblik nabij, waarop de Senaat die het voorrecht had U in het afgelopen jaar te vertegenwoordigen, zijn waardigheid zal overdragen aan jongere krachten.

Dat en de huidige, en de opvolgende Senaat er prijs op stellen U getuige te doen zijn van de Senaatsoverdracht lijkt mij zeer juist en verheugt mij. Want al laat dit meer formele karakter, minder ruimte aan de uitingen van die gevoelens en gedachten — die, meer van persoonlijke aard, ons juist nu bezielen en slechts thuis behoren in kleiner beslotener kring — toch is het goed dat dit plechtig gebeuren in Uw midden plaats vindt. Ik hoop dat geen Uwer is gekomen uit nieuwsgierigheid, geen is weggebleven uit onverschilligheid, doch dat Gij allen zult waarderen en U bewust bent, van het hoogst bijzondere van dit samenzijn. Een samenzijn dat ik wil aangrijpen om voor een laatste maal tot U het woord te richten en zonder U te brengen een verslag van het afgelopen jaar, U enkele mijner zienswijzen en overtuigingen uiteen te zetten. Voorop zij gesteld, geenszins een volledig beeld te vormen, veeleer te volstaan met een enkele belangrijke greep uit het vele dat waard is naar voren te worden gebracht.

Belangrijk is het oordeel!

Sta mij toe een facet te belichten.

Bij eerste binnentreden stond het jeugdig Corpslid, ondanks alle argumenten die hem de ingeslagen weg deden volgen, schuchter en soms ook afwijzend tegenover het vele dat hem tegemoet trad. En hoewel terdege doordrongen van eigen tekortkomingen heeft hij toen, dit Corps dikwijls be- en veroordeeld, en vooral diè schijnbare of werkelijke fouten aangewezen waarvan hij zichzelf min of meer het slachtoffer voelde.

Dat stadium is gevolgd door een ander waarin hij al sterker werd doordrongen van het gevoel iets schoons en prettigs te kunnen grijpen en waarin — zeker bij de besten — een geest van ongebreidelde toewijding is ontsproten. Een geest, die minder geneigd tot veroordelen, meer alles scheen te accepteren en in alle dingen zocht te begrijpen het goede of blijde dat er toch in verborgen moest zijn.

Die geest van toewijding was de kiem waaruit de ware liefde voor het Corps is opgebloeid; een liefde die gelijk scheen te wassen met het langzaam rijpend onderscheid tussen wat het Corps in zijn idealen vorm behoort te zijn en wat het is; en ook wat het in zijn huidige vorm kon zijn en wat ervan gemaakt wordt; tenslotte wat hij er zelf van heeft gemaakt, wat hij ervan had kunnen maken en veel belangrijker wat hij er in de toekomst van maken zal.

Dit is de tijd dat het meer zin heeft het Corps te be- en veroordelen dan in de eerste Corpsjaren, dit is de tijd die en de bevoegdheden en het nut brengt critiek te leveren en te weerstaan.

Duidelijk moge hiermee zijn de niet korte weg, die een lid van het eigen Corps moet afleggen om tot een oordeel over dat Corps te komen.

Ik wil U waarschuwen voor hen, die al of niet, uit dit of een ander Corps voortgekomen, soms met overdreven overtuiging en gebaseerd op beslist onjuiste en verdraaide feiten, niet schromen een verwrongen beeld van het Corps weer te geven.

Er zijn lieden die het Corps zien als een rudiment dat terugwijst naar oudere tijden, als een verschijnsel dat niet meer past en niet meer op bestaansrecht kan bogen.

En dan worden motieven naar voren gebracht. Dan wordt er gewezen op het groot aantal studenten dat geen lid van ons Corps is, en wordt betoogd dat het de plicht van het Corps is te trachten die velen tot zich te nemen.

Dan wordt op de groentijd gewezen, en deze onverbrekelijk aan ons Corps en zijn aankomende leden verbonden tijd, mis-

begrijpend misprezen; en er een barrière in gezien die vele van het Corps zou terug houden. Een eerlijk onderzoek zal uitwijzen voor hoe zeer weinigen dit geldt.

Dan wordt verweten dat het Corps finantieel te veel eisend is en zo talloze worden buitengesloten. En ik wil antwoorden dat ook dit bezwaar nauwelijks geldig is. Ik wil ook dit argument slechts beamen voor enkelen en erop wijzen dat wegen zijn open gesteld die deze bezwaren ontgaan.

Echter hebben de tegenwoordige tijdsomstandigheden meegebracht dat tevelen gaan studeren die slechts wensen een voortzetting hunner H.B.S.- of Gymnasiumjaren. Die zich liefst in kortst mogelijke tijd zien klaar gestoomd voor een betrekking, die niets begrijpen van de waarde die enige jaren van vrijheid, van emoties en zelfopvoeding zouden kunnen hebben, die een totale onverschilligheid bezitten voor al wat er buiten hun studie ligt. Lieden, die eenvoudig geen student willen zijn.

Wellicht is bij U verbazing gerezen zoveel woorden door mij te hebben horen wijden aan wat anderen zeggen en menen. Zo zij gerezen is dan wil ik die verbazing weer bij U wegnemen.

Wij dienen te beseffen dat de oude tijden — toen men in Leiden nog in staat was lieden als Piet Paaltjes op te brengen — zijn vergleden. Dat voorbij is de tijd waarin de Corpora bestonden in een isolement, en de aanraking met hetgeen er omheen lag klein was. Toen leefden de Corpsleden als ridders in een burcht en was het ruimtelijk beeld van een Corps misschien het best te vergelijken met een bol: een lichaam met grootste inhoud bij kleinste omhullend oppervlak.

Hoe geheel anders toont zich thans een beeld van het studentenleven: een afzichtelijke amoëbe met talloze uitlopers en

MENGELWERK

vertakkingen waarvan gehele delen nauwelijks meer verbonden of in verband te brengen schijnen met de oorspronkelijke kern.

En dit alles dienen wij ons terdege te realiseren. Wij dienen ons enerzijds aan te passen; en wel daar waar dit kan en dit goed is, anderzijds, ons met alle middelen te verzetten tegen alles wat bedreigt, hetgeen wij als hoogste goed voorstaan. Zo zullen wij moeten zijn: uiterst waakzaam en oplettend om steeds het goede te kiezen, het verkeerde af te wijzen. En dit geldt algemeen, zowel binnen in ons Corps als daarbuiten waar raakvlakken zijn vooral met de T.H., ook met de maatschappij.

De Corpsleden zullen er zich voor moeten hoeden pasklare zaken aan te trekken om ze kort daarna te verkondigen als overtuiging zonder erin gegroeid te zijn. Men dient voor alles te weten dat een niet veroverde overtuiging en niet door worsteling en strijd verkregen begrippen totaal geen waarde hebben.

Geen plaats doogt het Corpslid te laten voor gezapigheid of indolentie.

Gebouwd kan altijd nog worden aan teamgeest en eenheid zonder tot vervlakking of nivellering te geraken.

Handhaaft de hoge pretentie die het Corps in de ogen zijner Rëunisten heeft. Houdt hoog het selecte maar hoedt U voor onverschillige afstoting en bedenk steeds dat slechts essentieel is de kwaliteit van het selecte geval.

Houdt altijd Uw Corps algemeen en toegankelijk voor ieder maar bewaart U ervoor ten behoeve van dit ideaal zelf niets te zijn.

Houdt hoog Uwe traditiën en ziet in hen het vliegwiel dat regelend werkt op Uw Corpsleven en de voortgang Uwer Corps doch bedenkt dat zonder stuwning een vliegwiel uit loopt! en van voortgang geen sprake meer is.

Mijne Heren,

Beseft dat wij er nooit zullen zijn!

Ik voorzie in de toekomst dat voor het goed recht van ons Corps hard zal moeten worden gestreden; strijd betekent moeilijkheden en opoffering, maar voorwaar Mijne Heren dat is ons Delftsch Studenten Corps ten volle waard.

Mijne Heren Ereleden,

Het is met eerbied en in dankbaarheid dat de Senaat wil gewagen zich geen voorstelling te kunnen vormen van de afgelegde weg, zonder daarbij Uw beeld voor ogen te roepen. In de enkelen Uwer die ook thans weer aanwezig hebt willen zijn zie ik het symbool van de velen uit Uw rijen, die ieder op hunne wijze en hun tijd den Senaat met raad en daad terzijde stonden.

Gij bent voor ons geweest het sterk positieve waar het het goede het beslist negatieve waar het het verkeerde betrof.

Gij betoonde U een maximum wanneer wij U zeer van node hadden en wij vonden in U een minimum aan inmenging wanneer Gij ons de dingen kon overlaten. Gij bent geweest de asymptoot waartoe wij konden naderen. Gij hebt ons getoond het oneindige als het om leeftijd of toekomst van het Corps ging. En nimmer is het voorgekomen, dat ook voor U goede raad duur was en wij U in het imaginaire moesten zoeken.

Uit het hart gegrepen is de wens, dat zij die na ons komen in U mogen ontdekken die vriendschap en die steun die wij in U hebben gevonden.

Mijne Heren Medesenatoren,

Vreemd en ook moeilijk is het op het ogenblik te beseffen dat nu toch — ondanks dat het door ons werd verwacht — toch abrupt het einde komt aan de officiële band die ons een jaar lang heeft saamgebonden. Een vol jaar hebben wij onze beste krachten mogen wijden aan dit Corps. Wij hebben dit gevoeld als een voorrecht en in gezamenlijk streven naar één doel: het welzijn van het Delftsch Studenten Corps, is naast de officiële band een andere ontstaan, weliswaar langzaam maar wellicht juist daardoor hechter.

Ik heb te alle tijde een beroep mogen doen op Uw hulp en ik stel er prijs op vanaf deze plaats met dankbaarheid te getuigen van de steun die Gij mij geweest bent.

Onze taak als senator loopt teneinde maar een andere ligt ter vervulling voor ons. Ik hoop dat de Uwe een schone mag zijn en dat Gij met even veel toewijding erin zult kunnen opgaan als Gij dat kon doen met het werk dat achter U ligt.

Dat onze vriendschap nog mag groeien en tot in lengte van dagen zal blijven bestaan, daarmee wil ik mijn woord tot U besluiten.

Mijnheer Kingma,

Tot U als laatste wil ik het woord richten.

Ik ken Uw gevoelens jegens het Corps en ik weet welk een warm hart Gij het toedraagt. Ook heb ik U mogen gadeslaan bij werkzaamheden die zeker buiten het interne Corpsleven vallen en weinig opvallend zijn geweest voor de meesten, doch waarbij Gij U steeds een waardig telg van dit Corps hebt betoond.

Ik geef U mee: het volle vertrouwen van deze Senaat en dat van het Corps; het vertrouwen dat Gij een weliswaar moeilijke taak naar beste kunnen en naar behoren zult volbrengen. Voor een deel zijt Gij voortgekomen uit kringen van dit Corps die hun activiteiten steeds laten voorafgaan door een zorgvuldig mikken en richten, vergeet U deze goede gewoonte nimmer en U zult tijdens Uw ambtsperiode nog vele malen roos schieten.

TEKENINGEN

En mocht ik mij bij mijn ambtsaanvaarding gesteund weten door de sterksten, Gij zult steeds achter U hebben staan de best bewapenden van dit Corps.

Voor een ander deel stamt Gij uit zekere rollende gelederen, die mij ervan overtuigd doen zijn dat een van de grootste ongelukken die ons onder mijn leiding overkwamen door U zeker zal worden vermeden.

Mijnheer Kingma,

Moge een schone tijd voor U zijn weggelegd, moogt Gij met Uw vier helpers vormen die band, die voor een goede volbrenging Uwer taak onontbeerlijk is, moge het Corps onder Uw leiding groter bloeitijd tegemoet gaan.

Aan U te trachten dit alles waar te maken.

Dan dechargeer ik bij de volgende hamerslag mijzelve en installeer in mijn plaats de heer Kingma als President van de Senaat van het D.S.C.

Rede uitgesproken door den Heer G. Kingma ter gelegenheid van zijn installatie als President van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps.

Mijnheer van der Vorm,

Gedurende het afgelopen jaar heeft U zich steeds geheel gegeven aan de veelomvattende taak, welke de functie van President met zich brengt. Niet alleen binnen het Corps maar ook daarbuiten, waar de Delftsche- en Nederlandsche Studentenraad een belangrijk deel van Uw tijd en moeiten opeisten.

Het is nu eenmaal een kenmerk van de samenleving, waartn wij ons hier bevinden, dat een generatie zich slechts uitstrekt over de periode van één jaar. Het zal misschien een onvoldaan gevoel geven zich terug te trekken op een ogenblik waarop U door de grote rijkdom aan ervaringen, in de loop van het jaar opgedaan, beter dan ieder ander, die deze ondervinding mist, in staat bent de moeilijkheden waarvoor wij worden gesteld, op de juiste wijze te zien en aan te pakken. Ik hoop

dan ook, dat het vooral Uw steun mag zijn, die het mij mogelijk zal maken deze taak voort te zetten.

Uit naam van het Delftsch Studenten Corps moge ik mijn dank uitspreken voor de volle toewijding, die U aan het Corps en zijn belangen heeft gegeven.

Mijne Heren Senatoren,

De dank, betuigd jegens hem die het afgelopen jaar Uw President was, geldt zeker niet in mindere mate ook U. Gij hebt Uw President omringd en bijgestaan en met evenveel zorg Uw verschillende functies vervuld. Wanneer ik er thans toe overga U van Uw taak te ontheffen doe ik dat in de wetenschap, dat de waardering, welke Uw opvolgers voor Uw verrichtingen gevoelen, voor hen een aansporing te meer zal zijn met de meeste toewijding Uw plaats in te nemen.

Met de volgende hamerslag déchargeer ik de Heren J. J. van Monsjou als secretaris, A. D. Kroese als thesaurier, E. Waller als archivaris en R. Hoesen als commissaris en installeer in hun plaatsen respectievelijk de Heren J. D. Bierens de Haan, E. van Walsum, G. Cnoop Koopmans en C. M. F. van Rossem.

Mijne Heren mede-Senatoren,

De plaats, die wij hiermede hebben ingenomen, zullen wij slechts op de juiste wijze kunnen bezetten, als steeds ieder van ons zich met zijn gehele persoon daaraan zal geven. Naast het gevoel van vreugde dat wij van hieruit het gehele Corpsleven zullen meemaken, overheerse dus steeds het besef, dat alleen met achterstelling van persoonlijke belangen datgene kan worden bereikt, wat van ons wordt verwacht.

Een goede onderlinge verstandhouding, zo noodzakelijk om te komen tot de vereiste samenwerking, zal het voorts moge-

VARIA

lijk maken de komende periode op de meest waardevolle wijze te beleven. Dat dit mogelijk zal zijn is de voornaamste wens, die ik op dit ogenblik wil uitspreken.

Mijne Heren ereleden van den Senaat en oud-Senatoren,

Meer nog dan wij op het ogenblik gevoelen de steun van U in het voor ons liggende jaar nodig te hebben, kent gij de mate waarin de Senaat steeds van de hulp van zijn Ereleden afhankelijk is.

Zoals de kapitein van een schip de koers bepaalt, doch hiervoor op moeilijke plaatsen de hulp van vuurtorens en lichtbakens niet kan ontberen, zo ook zal de Senaat in vele gevallen op U een beroep moeten doen.

De zekerheid U altijd naast ons te weten, zal ons in de komende tijd tot grote steun zijn.

Mijne Heren leden van het Delftsch Studenten Corps.

Zoals een golf, komende vanuit de zee, aanrolt naar het strand, opgevangen wordt en na in een grote verscheidenheid te zijn uiteengespat, langzaam weer wegtrekt, zo komt steeds een nieuwe generatie in het Corps, eerst als één onontwarbare massa, doch verspreidt zich dan om tenslotte druppelsgewijs weer te verdwijnen. Er komen grote en kleine golven, krachtige en zwakke, maar door het steeds voortdurende aan- en afstromen vervaagt dit tot een regelmaat, waarin het voorgaande en het volgende tijdstip nauwelijks zijn te onderscheiden.

Wanneer hier nu een nieuwe Senaat voor U staat, dan is dit, gezien over het reeds lange bestaan van het Delftsch Studenten Corps, slechts een onderdeel van deze regelmatige opeenvolging en zou het nauwelijks de moeite waard zijn veel aandacht te schenken aan het jaar dat voor ons ligt, ware het niet dat gij allen deel uitmaakt van de laatste zes of zeven golven, de jongste zojuist aangekomen, de oudste alweer bijna verdwenen, en zo in het korte tijdsbestek dat ieder van U hier vertoeft, elk jaar wel degelijk een belangrijk onderdeel is.

Het schouwspel aan het strand levert voorts een immerlevend geheel. Wat U daar op het ogenblik ziet, daarvan maakt U zelf deel uit. U bepaalt de aanblik die het Corps op het ogenblik oplevert. U bent ook verantwoordelijk voor de toestand, waarin de volgende generatie het zal aantreffen. Het mag dan zijn, dat de invloeden van buitenaf, storm, wind of andere natuurverschijnselen de loop der golven wijzigen, het is aan U zich daaraan aan te passen, zonder echter de essentiële waarden van het Corps, zoals U dat bij Uw komst heeft gevonden, en zoals U het ook weer zult moeten achterlaten, aan te tasten.

De waarden van het Corps, een veel besproken onderwerp, waarover vele meningen blijken te bestaan. Vaak wordt het genoemd de voorbereiding tot de maatschappij, de vorming van den Ingenieur, zoals die niet door de Technische Hogeschool kan worden gegeven. Het leren omgaan met, en

waarderen van andere personen en hun meningen, het vestigen van een eigen standpunt en levenshouding en het door-dringen raken van de betrekkelijkheid van al deze overtuigingen.

Deze opvatting van het Corps is zeker één van rechtvaardigingen van zijn bestaan en een sterke verdediging van zijn plaats in de wereld der Technische Hogeschool. Doch wij weten, dat het niet deze speculaties op de toekomst zijn die ons ertoe brengen het Corps te zien als het hoogste bezit van onze studietijd, doch veeleer de behoefte die we reeds nu gevoelen, tot een dergelijke samenleving; de uitbundigheid, die we hier kunnen uitleven; de mogelijkheden zich te ontplooiën in velerlei richtingen; de onderlinge verstandhouding; en vele andere punten, waaraan ieder misschien een eigen formulering zal geven, doch die alle resulteren in éénzelfde liefde voor het Delftsch Studenten Corps, die elkeen bezit en die door een buitenstaander niet kan worden begrepen.

KALENDER

Juist de wetenschap, later in een maatschappij terecht te komen die in oprechtheid de onze niet zal overtreffen, en zijn uitbundige zorgeloosheid nooit zal bezitten, doet ons vééléér de gedachten voorlopig nog van deze toekomst afwenden, dan deze tijd te beschouwen als een voorbereiding daartoe. Dit feit wil ik hier niet constateren, zonder te wijzen op het gevaar dat erin schuilt het contact met de buitenwereld geheel te verliezen en de verplichtingen te veronachtzamen die deze wereld, waarvan wij bovendien nog deel uitmaken, ons oplegt.

Wat nu betreft de invloeden van buiten, die in mijn vergelijking van zo straks, de loop der golven beïnvloeden, hier wil ik als voornaamste noemen: de Technische Hogeschool. Zij is er de reden van dat deze gehele samenleving: het Delftsch Studenten Corps bestaat. Zij heeft ons bijeen gebracht in Delft en drukt haar stempel op ons gehele bestaan in deze tijd. De vergelijking voortzettende wil ik haar noemen: de ondergrond waarover de golven lopen, het strand waarop ze terecht komen, en waarmee de gehele watermassa zo nauw in contact staat.

De eerste eis die hier aan ieder van U wordt gesteld is het behalen van het ingenieurs-diploma. En om dit doel te verwezenlijken is het noodzakelijk, dat U werkt; vanaf de eerste maand, waarin U de wereld der Technische Hogeschool bent binnengetreden. Tevelen zien wij op het ogenblik om ons heen, tot wie dit besef nog niet, of te laat is doorgedrongen. Gij allen, eerste-jaars, hebt de mogelijkheid aan het einde van dit jaar Uw eerste examen af te leggen, en daarom moet ge het U tot een eer en een plicht rekenen, van deze mogelijkheid gebruik te maken. En gij, oudere-jaars, die dit niet hebt gedaan, hebt niet alleen Uzelf daarmee benadeeld, doch ook het Corps, dat, als het op een gegeven moment een beroep op U doet, moet ontdekken dat tevelen zich reeds in het begin de mogelijkheid hebben ontnomen hieraan gevolg te geven, doordat nu de last van verloren jaren begint te drukken. Bovendien bestaat ge het thans, de jongeren met Uw voorbeeld voor ogen een indruk te geven als zouden zij niet in staat zijn te volbrengen, wat U indertijd is mislukt, daar-

BANDVIGNET

mede, misschien onbewust, de kans verminderend, dat over enkele jaren de onbevredigende toestand van dit moment zou zijn verdwenen.

Ik geef U toe, de wijze waarop U thans moet studeren is niet ideaal. Hierdoor worden wij er steeds meer toe gebracht de studie eer als een last dan als een genoegen te beschouwen. Doch bedenkt ook, dat mede de slechte examen-resultaten van de laatste jaren de stoot hebben gegeven tot de ontwikkeling die wij nu meemaken. Deze ontwikkeling welke voorlopig het zwaarst in het eerste jaar wordt gevoeld, leidt ertoe dat wij ons langzamerhand moeten afvragen of hier niet een van de grootste voorrechten van de academische opleiding verloren dreigt te gaan, namelijk dat ieder voor zichzelf de verantwoordelijkheid draagt zijn studie te volbrengen, maar dan ook in staat wordt gesteld op zijn wijze, overeenkomende met zijn capaciteiten en intellect, dit doel te bereiken. Thans wordt men er praktisch toe gedwongen, deze verantwoordelijkheid uit handen te geven en over te dragen aan de Technische Hogeschool; gedwongen, doordat aan diegenen die hiertoe overgaan faciliteiten bij examens worden gegeven ten opzichte van de anderen.

Waar juist van een afgestudeerde mag worden verwacht, dat hij in staat zal zijn, verantwoordelijkheid te dragen niet alleen voor zichzelf, maar ook voor anderen, maakt het een zonderlinge indruk dat bij de opleiding tot ingenieur dit verantwoordelijkheidsgevoel wordt neergedrukt.

Het is niet mijn bedoeling met deze woorden het eerste jaar

ertoe te brengen zich bij hun studie af te wenden van het systeem, zoals dit nu bestaat. In tegendeel, zolang U de kans wordt geboden op deze wijze geheel zonder risico Uw examen te doen, hebt ge zelfs de plicht deze kans aan te grijpen. Hierdoor komt U te staan voor de moeilijkheid de studie, die bijna elke dag geheel in beslag neemt, te combineren met Uw pas begonnen leven in het Delftsch Studenten Corps.

Het zoeken naar het goede evenwicht tussen deze beiden is het eerste probleem, waarvoor Uw nieuwe bestaan U stelt. Slechts wanneer U hierin slaagt zult U de voor U liggende tijd ten volle genieten.

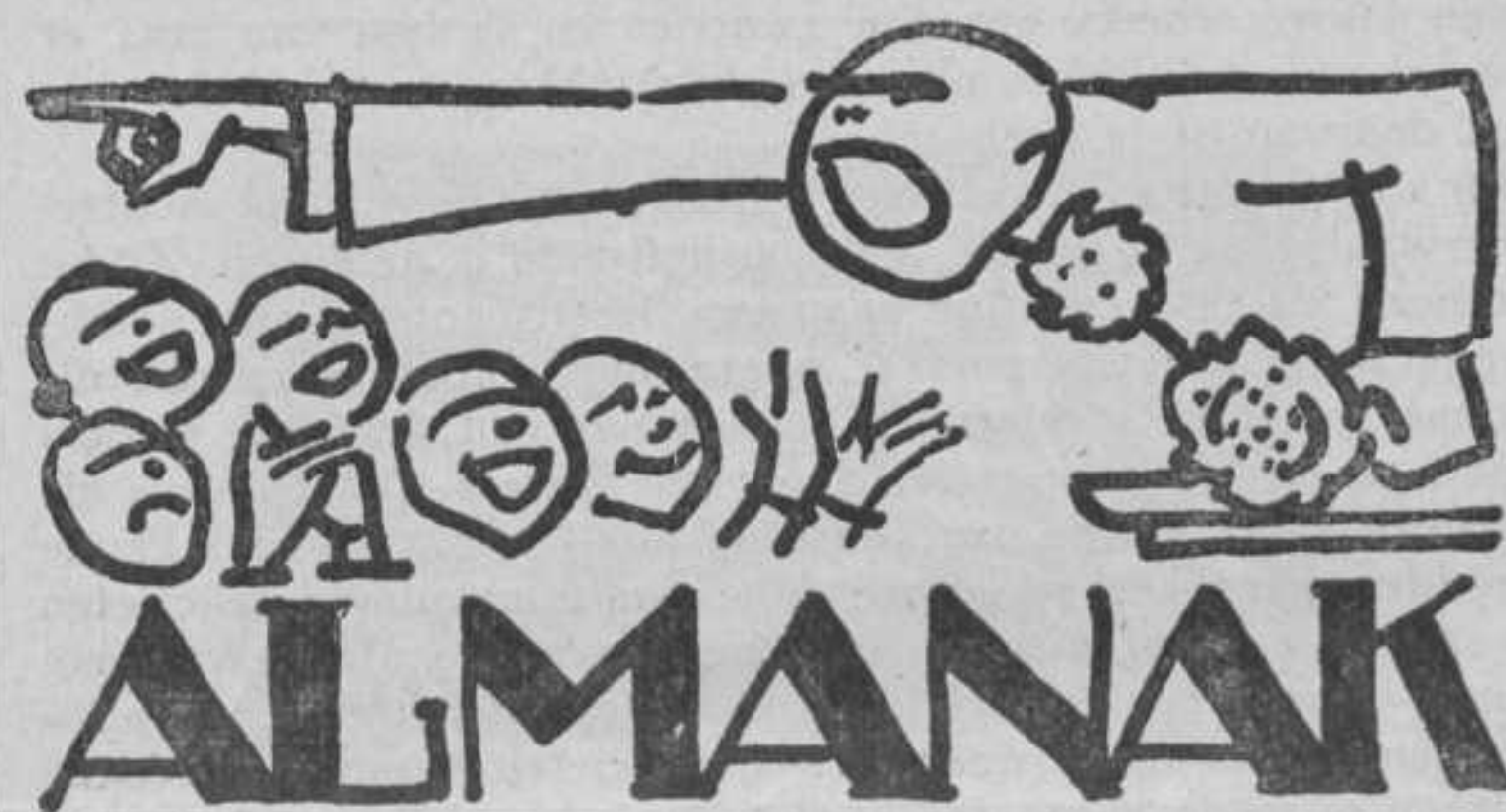
Mijne Heren,

Het is nog altijd een voorrecht zich student te mogen noemen. Een voorrecht, dat verplichtingen met zich mede brengt; verplichtingen tegenover hen die het U mogelijk maken hier te studeren, verplichtingen tegenover Uzelf om te zorgen, dat U Uw studie voleindigt, verplichtingen tegenover het Corps tenslotte dat U nodig heeft.

Pas wanneer U van deze laatste verplichtingen geheel doordrongen bent en Uw krachten aan het Delftsch Studenten Corps heeft gegeven, zult U ervaren dat U vriendschap, vreugde en ervaring veelvuldig zult terugontvangen.

Met de wens, dat velen van U het Delftsch Studenten Corps rijker zullen maken, maar hier tevens zelf rijker van zullen worden, moge ik thans besluiten.

IK HEB GEZEGD.

Iets heeft een verleden, een heden en een toekomst. Zo ook de Almanak, zo ook de Redactie, zo ook U.

Het verleden en heden zijn voor alle drie verschillend. In het bijzonder het heden van de Redactie, dat iets zeer belangrijks leert: n.l. dat de toekomst van alle drie somber is. We behoeven wel niet te zeggen waarom. Nochtans is het onze plicht U te wijzen op de mogelijkheid de tinten van uw toekomst voor 17 November nog te wijzigen: Van indifferent grijs in stralend rood. Rood, begrijpt U? Rood! Rood!! ROOD!!

Maar stemverheffingen spreken U sinds uw groentijd, wie weet hoe lang reeds geleden, niet meer aan, we weten het: Wat spreekt U trouwens nog wel aan?

Het zal alleen en uitsluitend van U afhangen of de Redactie op 17 November iets meer zal hebben dan haar glorieuze Almanakverleden. Zo niet... wel... wat zal er gebeuren? Wat zou U zeggen, als er 23 December a.s. geen Almanak kwam? U zou boos zijn, verontwaardigd, U zou het een schandaal noemen. Dat zou het inderdaad zijn. Maar het zal niet aan de Redactie liggen — zij zal een Almanak uitgeven. Zij zal in het uiterste geval niet schromen een bloemlezing te selecteren uit al haar vorige uitgaven en U die als de Delftsche Studenten Almanak voor het jaar 1950 onder de neus stoppen. Zo U dan nog verontwaardigd bent... het treft alleen Uzelve.

Edoch, dit beeld is een te somber toekomstbeeld, we zeggen het met U: U weet heel goed, dat dit niet mag. U weet heel goed, dat dit niet kan. U weet heel goed, dat, dit als symptoom het bestaansrecht van Uw bloedeigen Delftsch Studenten Corps zou vernietigen. U weet heel goed dat dit dientengevolge alle tijd, tot nu toe door U besteed om van Uw studententijd iets te maken, dat zijn onvergankelijke waarde zal behouden, verspilde tijd zal zijn. Hoe eenvoudig is dan de conclusie: U weet dat het niet gebeuren zal.

Door deze redenering is de Redactie — merkwaardigerwijze, gezien de omstandigheden — tot een zeker vertrouwen gekomen. Met welk vertrouwen zij de resterende weken tot de (sluitingsdatum 17 November) ingaat.

Wel zelden werd in de kolommen van het officieel orgaan vertrouwen in U uitgesproken. De Redactie kan niet anders dan verwachten dat U op originele wijze zult reageren.

DE SPIEGEL
OFFICIEEL ORGAAN VAN HET
DELFTSCH STUDENTENCORPS

De Commissie tot Redactie van het Officieel Orgaan van het Delftsche Studenten Corps heeft zich bij de jongste metamorphose als volgt samengesteld:

G. J. van der Grinten	Hoofdredacteur
W. E. Roëll	Griffier
H. G. Senf	
R. L. Bosch	
G. H. Hofstede	Redacteuren,
D. van Woerkom	

zelfs zit erin.

Gelegenheid tot gelukwensen: altijd.

Urami, 15 Dec. '48.

Amice,

Inderdaad mijn Engelse werkgevers zijn er in getrapt en nog altijd niet van mening veranderd, tot zolang blijf ik hier bij mijn lauwe whisky en mijn zwartjes en ik ben van zins er voorshands te blijven, als soms de strekking van je brief was me daarvan af te brengen.

Blij was ik intussen toch met een levensteken van het Achterom waar, mag ik hopen, alles bij het oude is gebleven. Zodat ik noch de godvruchtige zusters Berenschot en hun spionnetje noch de fietsmaker operazanger hoef te missen als ik me tracht voor te stellen wat jij ziet van achter je bureau toen je mij je hooggestemd epistel schreef. Wellicht is de wrakke kano aan de overkant nog altijd niet uit de stinkende modder getrokken, waarmee ik je dan zou kunnen feliciteren want — waar of niet? — een mens wordt een deel van zijn omgeving en zou jij niet liever een kies laten trekken dan — om maar eens iets te noemen — je Societeit te moeten missen? Urami, waarde heren (want dit proza is enkel niet voor jou, Sjoerd, maar evenveel voor de rest bedoeld), is ook de wereld niet, dat heb je goed geraden, het is echter bij tijd en wijle de hemel, vaker de hel, het is echter nooit niets en dat is Delft wel, met permissie. De negers hier, moet ik toegeven, zijn als je ze eenmaal hebt leren kennen, weinig interessanter in het gebruik dan jouw blozende stadsgenoten en wat de inwijdingsfeesten van de jongelingen hier betreft, het is moeilijk er achter te komen, zowat zo moeilijk denk ik, als voor een buitenstaander onze Delftse tradities; hier in Urami, wat een heel stadje is voor Congolese begrippen, zijn ze trouwens afgeschafte door de politie. In 't binnenland gebeurt het echter nog. Of er tafeltorens en paradijvogels aan te pas komen, ik zou het je niet kunnen zeggen, maar geloof maar vrij dat het een serieuze ontgroening is en dat er net als in Delft de nodige tamtam bij gemaakt wordt. Ook een passende en aesthetisch verantwoorde mise-en-scène kun je deze mensen hier gerust toevertrouwen. Dit wat betreft de beurse plekken in je opvattingen die nog het minste beurs zijn. Heus, ik zou het heerlijk vinden warm te lopen zoals jij op een gezeten bestaan, een degelijk voorbereide baan, die niet al te slecht betaald wordt en een gezellige, onbezorgde studententijd maar... kijk, om je dat — maar — nu uit te leggen, daartoe heb ik de moed niet. Want zou ik een vegetariër vervelen met een biefstuk? Ik wens jou en alle anderen overigens zoveel geluk als maar te vergaren is in een arbeidzaam leven dat, hoop ik, dag aan dag zwangerder wordt aan verantwoordelijkheid, dat scheelt namelijk zo in verband met het salaris.

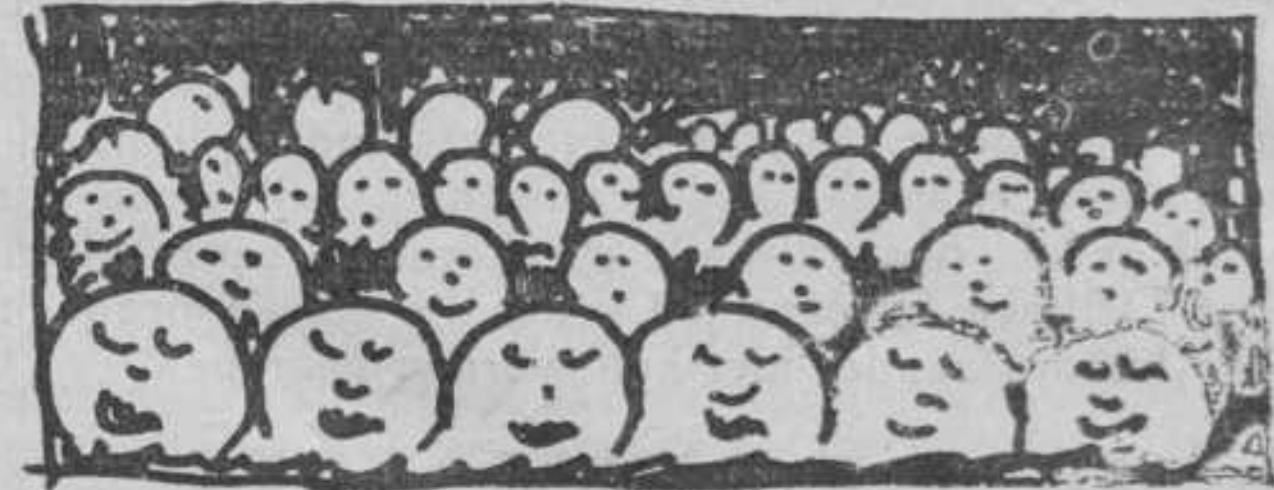
Het ga je goed.

INTREDE.

Toen Bérain op een morgen uit een onrustige droom ontwaakte, merkte hij dat hij zingen kon. Zoals bekend, is deze op het podium van een concertzaal uitgeoefende kunst een der allerschoonste, welke een mens bereiken kan. En zoals bij iedere kunst, treedt ook hier eerst het streven naar ver-

volmaking en later een tot obsessie geworden gewoonte aan de dag, zijn leven hier geheel naar te richten. Bijzondere moeilijkheden voor zijn omgeving leverde deze levenswijze niet op, behalve bij sommige concerten, werkte het wat storend dat zijn toehoorders hem soms in verwarring brachten. Hij zong dan ook het liefst voor de kunst, zonder zich te moeten richten naar de wensen van het publiek, doch dit werd hem gaarne vergeven, daar hij zo'n buitengewoon, niet te vervangen kunstenaar was. Ook zag men natuurlijk in dat

eigenlijk alleen zo hij zijn kunst in volmaaktheid kon bewaren. Hij was dan ook het gelukkigst, wanneer hij in de lege concertzaal voor zichzelf zijn kunst kon beoefenen en zo nu en dan kon men een ouvreur of een werkster in de donkere zaal vermoeden, die ademloos zat te luisteren, zonder dat hij het merkte.

Op deze wijze kon de kunstenaar ongestoord leven, als er niet steeds de onvermijdelijke concertreizen van stad tot stad waren. Weliswaar zorgde de impressario zoveel mogelijk voor de materiële zijde van zijn kunst en zover was het al gekomen, dat hij steeds zorgde voor een aparte coupé in de treinen, die Bérain moesten voeren naar zijn publiek, want het was hem langzamerhand een kwelling geworden zich onder gewone stervelingen te bewegen, maar voor de impressario was 't het schoonste ogenblik wanneer het concertgebouw feestelijk verlicht was, alle deuren openstonden, het Iraai opgetuigde publiek naar binnen dromde en Bérain onder klaterend applaus op het podium verscheen.

Vele reizen reeds waren voor de impressario goed gelukt, maar voor elke nieuwe was het hem benauwd om het hart, want de reizen, afgezien van alle anderen dingen, waren voor de zenuwen van de kunstenaar fnuikend.

Weer eens waren zij samen op tournée, toen Bérain zich opeens tot de impressario richtte, die ogenschijnlijk rustig in een hoekje van de coupé gebogen zat over een boek. Dadelijk was hij een en al oor. Bérain die zeer nerveus was zei dat, nu hij zijn tenor tot een bijna volmaakte ontwikkeling had gebracht, zich in andere toonhoogten wilde bekwamen. De impressario was het hier direct mee eens. De kunstenaar echter, alsof hij het ermee wilde bewijzen, dat de instemming van de impressario hem net zo onverschillig liet als zijn tegenspraak, verklaarde dat hij nooit meer en onder geen enkele voorwaarde eenstemmig zou zingen. De impressario stemde, hoewel weifelend, nogmaals in en zei dat de zang zelfs rijker aan afwisseling zou worden daardoor.

Plotseling begon de kunstenaar te wenen. Diep geschokt sprong de impressario op, probeerde hem te kalmeren en toen dit niet lukte, drukte hij zijn eigen gezicht aan dat van Bérain, zodat ook hij nat werd van de tranen. Eindelijk lukte het hem de kunstenaar te kalmeren en opnieuw dommelde Bérain in.

Hijzelf echter was niet gerust en met zware zorgen staarde hij over zijn boek naar de kunstenaar. Wanneer hem eenmaal zulke gedachten begonnen te kwellen, waar was dan het eind? Zouden niet steeds nieuwe opkomen? Waren zij niet in tegenspraak met het leven?

En werkelijk meende de impressario te zien, hoe nu in schijnbaar rustige slaap de trekken van de kunstenaar zich ontspanden.

V. W.

DE SPIEGEL
OFFICIEEL ORGAAN VAN HET
DELFTSCH STUDENTENCORPS

Met intens medeleven heeft de Commissie tot Redactie kennis genomen van:

Ir J. L. van Soest	Erelid van de Commissie:	Hoogleraar
Ir E. S. Boon	idem	: idem
Ir A. van Doornick	idem	: gehuwd
W. van Luttervelt	idem	: idem
G. B. W. Meeder	idem	: verloofd

VAN ONDER DE KRONEN

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Societeit „Phoenix”, maakt bekend, dat de 103de Diës Natalis der Societeit gevierd zal worden op Vrijdag 18 November e.k.

4 uur: Receptie.

5 uur: I.G.O.V.-borrel.

12 uur: Diësrede, uit te spreken door den President van het Bestuur, den Heer D. W. Querido.

Van 8—12 uur zal de Societeit voor de leden gesloten zijn.

Namens het Bestuur,

J. C. STROEVE,

Secretaris.

Ter feestelijke herdenking van de Honderd en derde Diës Natalis van de Delftsche Studenten Societeit Phoenix nodigt het Bestuur van de Delftsche Studenten Vereniging „I.G.O.V.” al haar leden en hen, die zich daartoe wenschen te rekenen, uit tot het deelnemen aan een borrel, opgeluisterd door de aanwezigheid van een Damesstrijkje op Vrijdag 18 Nov. a.s. om 17 ure in de Voorzalen van de Societeit Phoenix.

Zoals bekend kan men door zijn naam op het hout te ver-
eeuwigen op gebruikelijke wijze zich van zijn lidmaatschap voor het komende jaar verzekeren.

In de boezem van het Bestuur leeft het verlangen ter stimulering van de ingetogen feestvreugde, de vruchten van zijn moeizaam gewrochten ervaringen te tonen, waardoor het volgende programma mogelijk kan worden:

Danse de reincarnation
Danse of the fallen flowers
Oud-Hollandsche Boerendans.

Ter verwezenlijking hiervan diene een sfeer waarbij niet de
quantiteit, maar de kwaliteit van de te verwachten uitingen
van geestdrift op prijs zullen worden gesteld.

Delft, November 1949.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Scherm-, Gym-
nastiek- en Athletiek-Vereeniging „Odin” deelt mede, dat
het zich bij de jongste wisseling als volgt heeft samengesteld:

G. A. van Hattem
W. F. van Spengler
A. Hadjidakis
J. G. Melchior
J. van Stolk
J. F. Kranenburg

President
Secretaris
Thesaurier
Commissaris A
Commissaris B
Commissaris C.

Namens het Bestuur,
W. F. VAN SPENGLER,
Secretaris.

EERSTEJAARSAVOND D.S.M.G. „APOLLO”

Dinsdag 22 November te 8 uur zal een kamermuziekavond
gehouden worden waarbij vooral Eerstejaarsorkestleden de ge-
legenheid gegeven zal worden hun gaven op het gebied van
muziek te laten excelleren.

Deelnemers aan deze debutanten muziekavond kunnen zich
daartoe opgeven door op een in de hal van de Societeit opge-
hangen lijst in te tekenen.

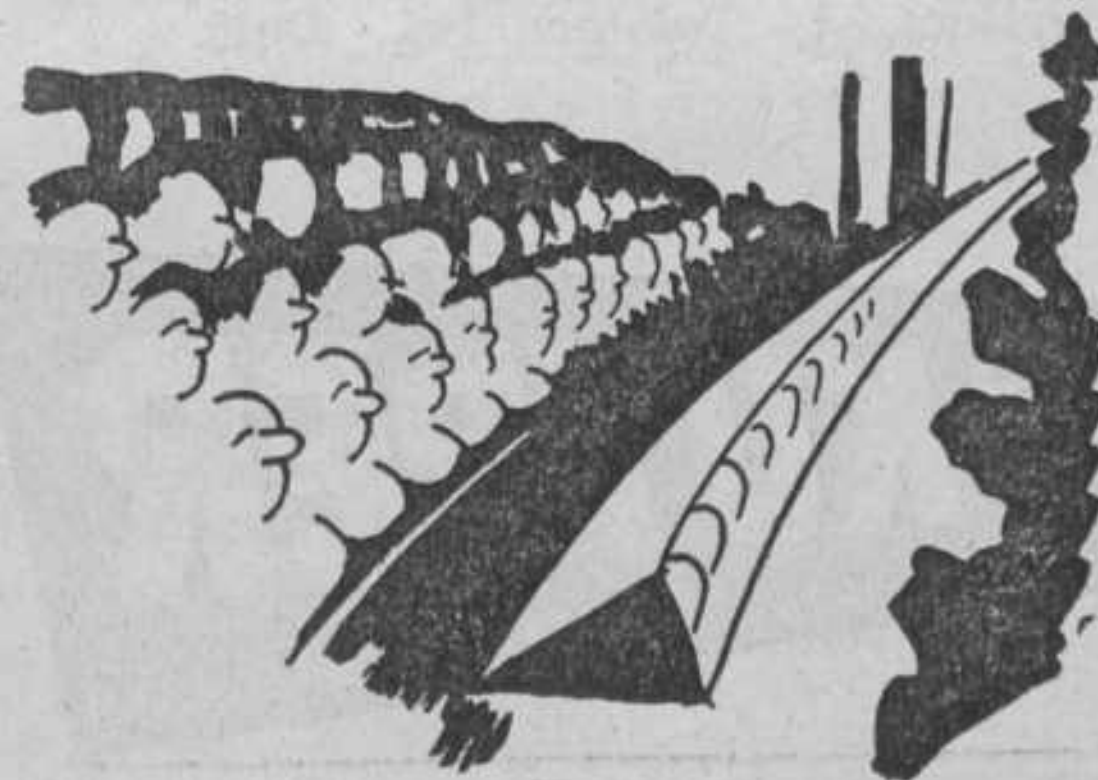
Verwacht wordt dat geen aankomend musicus deze kans van
zijn leven voorbij zal laten gaan.

De Secretaris,
F. LIEFTINCK.

Het Bestuur der D.S.R.V. „LAGA” heeft zich tijdens de
jongste bestuurswisseling als volgt samengesteld:

H. A. Roell	President
H. Koops	Secretaris
M. H. Wijvekate	Thesaurier
G. Cnoop Koopmans	Commissaris A
D. van den Berg	Commissaris B.

Als de voortekenen juist zijn, zult U een dame moeten uit-
nodigen om U Vrijdag 25 November a.s. te laten vergezellen
naar de Gala-Uitvoering van het D.S.T.G. in de Stads-
Doelen te Delft.

Het Bestuur van het D.S.T.G. hoopt U daar door de uit-
voering van het Comedie-Ballet „Le Bal des Voleurs” van
Jean Anouilh in de juiste stemming te brengen, opdat U
zelf na afloop van de voorstelling op het Bal, dat gehouden
zal worden in het gebouw voor Bouwkunde, Uw dame kunt
amuseren.

Het Bestuur, er van overtuigd dat een goede administratieve
regeling van het feest — behalve ten hare gerieve — ook
voor U plezieriger zal zijn, heeft daarom ook dit jaar een
directeur benoemd, die voor haar de administratie zal regelen
en verzoekt U dan ook U voor het verkrijgen van plaats-
bewijzen op Maandag 14, Dinsdag 15 en Woensdag 16
November tot hem te richten.

F. VAN KOPPENHAGEN,
secretaris.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Voetbal Vereniging maakt bekend, dat het zich na de jongste Bestuurswisseling op 18 October als volgt heeft samengesteld:

J. van Haastert	president
P. Haverkamp Begemann	secretaris
N. C. Maris	thesaurier
J. van Beek	commissaris A
J. van Oldenborgh	commissaris B.

Namens het Bestuur,
P. HAVERKAMP BEGEMANN,
secretaris.

D. S. TOONEELGEZELSCHAP

De Directeur deelt U mede, dat hij Maandag 14, Dinsdag 15 en Woensdag 16 November a.s. zitting zal houden van 17 u. tot 19 u. in de Toneelhoek van de voorzaal der Sociëteit „Phoenix”, opdat zij, die naar de uitvoering van het D.S.T.G. wensen te gaan zich bij hem kunnen opgeven.

Men wordt verzocht zich clubsgewijze of in andere groepering op te geven.
De kosten van de souperkaarten voor het bal, die f 15,— per persoon zullen bedragen, wordt men verzocht te voldoen bij het afhalen der kaarten op een later vast te stellen tijdstip. De toegang tot de voorstelling is kosteloos.

DE DIRECTEUR.

Het is mogelijk de dranken op het bal te betalen met een bonboekje — via Sociëteitsrekening te betalen — dat verkrijgbaar is bij de kaartuitreiking.

DE LEIDSCHER ONDERWIJSINSTELLINGEN

- erkend door de Inspectie van het Schriftelijk Onderwijs
- reeds meer dan 25 jaar onderwijservaring
- serieuze studieleiding door ervaren en bevoegde leraren
- befaamd om hun examenresultaten
- bekend om hun instructieve liefhebberijcursussen

Practijkdipl. Boekhouden. Moderne Bedrijfsadministr. M.O. Handelswetensch. A. Accountant. Belast. cons. Economie. Bedrijfsecon. Talen: (Handelscorr., Taal- en Letterkunde). Nederl., Engels, Duits, Frans, Spaans, Italiaans, Russisch, Maleis, Elementair Latijn, Esperanto, Journalistiek. Schaken, Dammen. Kunst- en Muziekgeschied. Psychologie. Kinderpsych.	Autotechniek. Werktuigb. Radio- en Electrotechniek. Bouw- en Waterbouwkunde. Vakopl. Meubil. bedr. Wis-, Schei-, Natuurkunde. Jacht- en Kanobouw. Fotografie voor Amateurs. Reclame v.d. Middenstand. Reclame-teken. Etaleur. Vrij-, Decoratief-, Mode- en Illustr. tek. en schild. Gymn., H.B.S., M.U.L.O. Drogist. Politiedipl. Hoofdakte. Wijsbegeerte. Dameskled. Voedingsleer.
--	---

De nieuwe prospectussen (studieseizoen 1949-1950) zijn zo juist verschenen. Ze worden U omgaand gratis toegezonden, wanneer U opgeeft, in welke cursus U belangstelt.

JOHAN DE WITSTRAAT 272-276 - LEIDEN

STUDEERT VANUIT LEIDEN

Voor Fotograaf...

Reijken

KOORNMARKT 72
TELEFOON 1765

Een aloude en goede MOS 's avonds even nog een BIERTJE bij

Jan Garos

Bestelt Uw
BOTERLETTER
SPECULAASPOPPEN
KAASBOLLEN
ZOUTE BOLLEN
HAAGSCHE BESCHUIT
bij Uw corpsleverancier

A. W. UNGER
Markt 21 Tel. 252

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde
Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstr 40. Tel 550302
Den Haag.

Voorheen en thans:

„Wij in de Spiegel en U bij Oliemans”

N.V. BRANDSTOFFENHANDL

VOORHEEN **S. OLIEMANS**

Buitenwatersloot 23 - Telefoon 144 - Delft

J. J. PETIT
KLEDING & MODEN
HYPPOLYTUSBUURT 31
TELEFOON 591

VERHUUR GELEGENHEIDSKLEDING

Stoomblekerij
Chemische Wasserij

„OZON”
Telefoon 778426
VOORBURG
voor de Herenwas

DE KUYPER

OUDE BENEVEER • LIKEUREN • DRY GIN • ANNO 1695 • SCHIEDAM

VOOR DEN ETEN

ÉÉN

OUDE VLEK

DELFTSCHE DISTILLEERDERIJ & VLSH & DE DELFT

'n vorstelijk glas bier

Oranjeboom

HEINEKEN'S

BIER